

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Istnieje możliwość wydania nakazu zapłaty. Zastosowanie mają przepisy art. 623–634 kodeksu postępowania cywilnego, tj. obecnie obowiązującego dekretu prezydenckiego nr 503/1985 z późniejszymi zmianami.

1.1 Zakres i postępowanie

W sprawach cywilnych i gospodarczych – spory prywatnoprawne, jeżeli zgodnie z przepisami nie podlegają one właściwości innych sądów (art. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Roszczenia pieniężne lub roszczenia wekslowe, tj. roszczenia z tytułu czeków, weksli własnych i weksli trasowanych, jeżeli roszczenie oraz należna kwota są poświadczone dokumentem urzędowym lub prywatnym oraz jeżeli roszczenia te są wyrażone w euro lub w innej walucie obcej (art. 623 kodeksu postępowania cywilnego).

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie nakazowe jest fakultatywne, ponieważ wierzyciel zawsze może wytoczyć powództwo w postępowaniu zwykłym zakończonym wydaniem wyroku deklaratoryjnego w odróżnieniu od postępowania nakazowego zakończonego wydaniem nakazu zapłaty, który nie jest wyrokiem, lecz tytułem wykonawczym (art. 631 kpc).

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie, nie można wydać nakazu zapłaty (a w przypadku wydania jest on nieważny), jeżeli ma on zostać doręczony osobie zamieszkującej za granicą lub osobie, której miejsce zamieszkania jest nieznane, chyba że osoba ta wyznaczyła zgodnie z przepisami pełnomocnika procesowego w Grecji (art. 624 kodeksu postępowania cywilnego). Decydujące znaczenie ma miejsce, w którym dłużnik fizycznie się znajduje w chwili doręczenia (*corpore*).

1.2 Sąd właściwy

Sąd rejonowy w sprawach cywilnych (*ειρηνοδίκη*) jest właściwy w sprawach dotyczących roszczeń pieniężnych o wartości do dwudziestu tysięcy euro (20 000 EUR), natomiast sędzia sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym (*μονομελή πρωτοδικεία*) jest właściwy w sprawach dotyczących wszystkich pozostałych roszczeń pieniężnych. Właściwość miejscową sądu (*ratione loci*) ustala się na podstawie przepisów ogólnych dotyczących właściwości miejscowej, tj. na podstawie przepisów art. 22–41 kodeksu postępowania cywilnego. Przykładowo na mocy tych przepisów właściwość miejscową może mieć sąd (sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika, miejsce wydania instrumentu dłużnego (np. czeku) lub miejsce przyjęcia lub płatności weksla.

1.3 Wymogi formalne

Powództwo:

A) zgłasza się ustnie do protokołu w sądzie rejonowym w sprawach cywilnych (art. 626 ust. 1 w związku z art. 215 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego), nie wykluczając możliwości wniesienia pozwu pisemnego; lub

B) wnosi się obowiązkowo na piśmie do sędziego sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym za pomocą pisemnego pozwu złożonego w sekretariacie tego sądu. Pozew musi zawierać:

oznaczenie sądu, do którego skierowany jest pozew (sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym); rodzaj pisma procesowego, tj. „pозew o wydanie nakazu zapłaty”;

wskazanie imienia i nazwiska, imienia ojca oraz miejsca zamieszkania wszystkich stron, tj. wierzyciela i dłużnika, lub ich pełnomocników procesowych oraz wskazanie firmy i siedziby w przypadku osób prawnych;

przedmiot pozwu przedstawiony w sposób jasny, precyzyjny, zwięzły i czytelny w języku greckim oraz – jeżeli do pozwu załączone są dokumenty w języku obcym, np. faktury w języku obcym – tłumaczenie poświadczone takich dokumentów;

datę i podpis strony lub jej pełnomocnika procesowego bądź upoważnionego pełnomocnika oraz – w przypadku istnienia przymusu adwokackiego – podpis adwokata (*δικηγόρος*);

adres, w tym w szczególności nazwę ulicy i numer domu, biura lub zakładu powoda, jego pełnomocnika procesowego lub upoważnionego pełnomocnika; żądanie wydania nakazu zapłaty; oraz

wskazanie roszczenia oraz dokładnej kwoty pieniężnej lub kwoty, na którą opiewają papiery wartościowe, wraz z wszelkimi należnymi odsetkami z tytułu płatności będącej przedmiotem roszczenia (art. 626 ust. 1 i 2 w związku z art. 118 i art. 119 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie, korzystanie ze standardowego formularza nie jest obowiązkowe.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Tak, jeżeli pozew zostaje wniesiony do sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym i dotyczy roszczeń, których wysokość przekracza kwotę dwudziestu tysięcy euro (20 000 EUR), lub do sądu rejonowego w sprawach cywilnych w przypadku roszczeń o wartości od dwunastu tysięcy do dwudziestu tysięcy euro (12 000 EUR–20 000 EUR).

Jeżeli pozew zostaje wniesiony do sądu rejonowego w sprawach cywilnych i dotyczy roszczenia o wartości do dwunastu tysięcy euro (12 000 EUR), strona może wytoczyć powództwo o wszczęcie postępowania sądowego lub bronić się w toku takiego postępowania bez upoważnionego adwokata (art. 94 kodeksu postępowania cywilnego).

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie o wydanie nakazu zapłaty należy wskazać przynajmniej bardzo skrótowo rodzaj czynności prawnej prowadzącej do powstania należnej wierzytelności (tj. długu), np. wierzytelności z tytułu umów pożyczki lub umów sprzedaży, należnego czynszu lub niezapłaconych czeków. Co do zasady rodzaj umowy lub czynności prawnej również stanowi przesłankę zapłaty i należy w szczególności wskazać moment powstania uchybienia, np. moment,

w którym dłużnik powinien był uiścić żadaną kwotę, lecz tego nie uczynił. Pozew musi ponadto zawierać wykaz dołączonych dokumentów, z których wynika rodzaj oraz kwota roszczenia zgodnie z tego rodzaju pozwem.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Istnienie roszczenia o wydanie nakazu zapłaty można udowodnić wyłącznie za pośrednictwem dokumentów, ponieważ w toku tego rodzaju postępowania niedopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków. Dokumenty składa się wraz z pozwem i są one przechowywane w sekretariacie sądu do chwili upływu terminu wniesienia zarzutów, tak by strona, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty, czyli dłużnik, została o nich powiadomiona.

Dopuszczalne jest przeprowadzanie dowodu ze wszystkich dokumentów (prywatnych i urzędowych) mających wartość dowodową zgodnie z art. 432–465 kodeksu postępowania cywilnego, w tym z papierów wartościowych (np. czeków, weksli). Dokumenty te muszą jednoznacznie określać status i dane (imię i nazwisko) wierzyciela, tj. uprawnionego, oraz status i dane dłużnika, jak również podstawę roszczenia oraz jego kwotę.

W szczególności każdy dokument niebędący dokumentem urzędowym, który zgodnie z art. 443 kodeksu postępowania cywilnego musi być opatrzony własnoręcznym podpisem wystawcy w celu uzyskania wartości dowodowej, uznaje się za dokument prywatny, a każdą osobę zaciągającą zobowiązania na mocy tego dokumentu uznaje się za wystawcę.

Każdy dokument sporządzony we właściwej formie przez urzędnika publicznego lub osobę pełniącą służbę cywilną uznaje się za dokument urzędowy (np. akty notarialne).

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew podlega odrzuceniu:

A) jeżeli wymogi formalne wydania nakazu zapłaty nie zostaną spełnione, a zatem jeżeli roszczenie, jego kwota lub osoba dłużnika lub uprawnionego nie zostaną bezpośrednio i jednoznacznie udowodnione za pomocą dołączonych dokumentów; lub

B) jeżeli powód nie przedstawi żądanych przez sędziego wyjaśnień lub jeżeli nie zastosuje się do wezwania do uzupełnienia braków formalnych pozwu lub jego poprawienia lub do wezwania do poświadczenia autentyczności podpisów złożonych na wszelkich dostarczonych dokumentach prywatnych (art. 628 i 627 kodeksu postępowania cywilnego). Właściwy sędzia może wezwać powoda do dostarczenia bardziej szczegółowych informacji, dokumentów oraz do uzupełnienia braków, a niezastosowanie się do tego rodzaju wezwania skutkuje odrzuceniem pozwu.

Adnotację o odrzuceniu umieszcza się na końcu pozwu wraz z krótkim wyjaśnieniem przyczyn odrzucenia. Oznacza to, że właściwy sędzia nie wydaje w tym przedmiocie orzeczenia, a zatem adnotacja o odrzuceniu nie podlega zaskarżeniu. Powód będący wierzycielem może oczywiście wciąż dochodzić swojego roszczenia, wytaczając powództwo w postępowaniu zwykłym (zob. pkt 1.1.3 powyżej) lub wnosząc nowy pozew o wydanie nakazu zapłaty (art. 628 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego).

1.5 Odwołanie

W przypadku odrzucenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

W przypadku uwzględnienia pozwu o wydanie nakazu zapłaty i wydania nakazu dłużnik, przeciwko któremu go wydano, może wnieść zarzuty od nakazu zapłaty w terminie piętnastu (15) dni roboczych od dnia doręczenia nakazu zapłaty (art. 632 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego). Zarzuty można wnieść również przed doręczeniem nakazu zapłaty.

Właściwość miejscową i rzeczową posiada sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym, który wydał nakaz zapłaty.

Sąd rozpatruje zarzuty (art. 632 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego) zgodnie z przepisami art. 643, 649 i 650 kodeksu postępowania cywilnego, które dotyczą postępowań odrębnych w przedmiocie sporów z tytułu instrumentów dłużnych i najmu, w związku z przepisami dotyczącymi postępowania zwykłego, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących wspomnianych powyżej postępowań odrębnych (art. 591 ust. 1 lit. a) kodeksu postępowania cywilnego). Zarzuty, które muszą zostać doręczone we wspomnianym powyżej terminie piętnastu (15) dni roboczych i które w razie niedoręczenia zostaną uznane za niedopuszczalne, doręcza się adwokatowi, który podpisał pozew o wydanie nakazu zapłaty, albo na adres osoby, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty, wskazany w takim nakazie, chyba że złożono zawiadomienie o zmianie adresu w przewidziany w prawie sposób (art. 632 ust. 1 lit. b) kodeksu postępowania cywilnego).

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu zapłaty, który podlega bezpośredniemu wykonaniu (art. 631 kodeksu postępowania cywilnego). Sąd, który wydał nakaz zapłaty, może jednak – w postępowaniu w przedmiocie środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego określonym w art. 686 kodeksu postępowania cywilnego oraz na wniosek strony, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty – zarządzić zawieszenie, opcjonalnie nakazując też wniesienie zabezpieczenia, lub zarządzić zawieszenie warunkowe do chwili wydania prawomocnego orzeczenia w przedmiocie zarzutów.

Przesłanki uwzględnienia wniosku o zawieszenie wykonania nakazu zapłaty obejmują: a) wniesienie zarzutów w odpowiednim terminie; oraz b) prawdopodobieństwo uwzględnienia co najmniej jednego z przytoczonych zarzutów.

Orzeczenie zawieszające wykonanie pozbawia nakaz wykonalności oraz osłabia jego skuteczność jako tytułu wykonawczego.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W przypadku niewniesienia zarzutów w terminie (piętnastu dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty) strona, na rzecz której wydano nakaz zapłaty, może ponownie doręczyć nakaz dłużnikowi, któremu przysługuje druga możliwość wniesienia zarzutów. Może on mianowicie wnieść zarzuty w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia ponownego doręczenia. W tym przypadku sąd nie może orzec wyżej wspomnianego zawieszenia (zob. pkt 1.7).

W przypadku uchybienia również temu terminowi nakaz zapłaty uzyskuje przymiot powagi rzeczy osądzonej, co oznacza, że nakaz zapłaty staje się w pełni wykonalny, a roszczenie zostaje uznane za w pełni zasadne w oparciu o przesłanki temporalne i prawne wskazane w nakazie zapłaty.

Nakaz zapłaty, od którego wniesiono zarzuty w odpowiednim terminie, może utracić przymiotu powagi rzeczy osądzonej wyłącznie poprzez wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci skargi o wznowienie postępowania. Skargę tę można wnieść w oparciu o bardzo ograniczone, głównie formalne przesłanki (art. 633 ust. 2 i art. 544 kodeksu postępowania cywilnego) oraz w terminie określonym w art. 544 ust. 3 i 4 kodeksu postępowania cywilnego do sądu, który wydał nakaz zapłaty.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty jest wykonalny od dnia jego wydania (art. 631 kodeksu postępowania cywilnego). W związku z tym aby nakaz stał się wykonalny, nie jest wymagane dokonanie żadnych innych czynności, a zatem jeżeli sąd nie zarządzi zawieszenia wykonania, wszczyna się uproszczone postępowanie egzekucyjne, którego przebieg opisano poniżej.

Oryginał nakazu zapłaty opatruje się klauzulą wykonalności, tj. na początku tekstu nakazu zapłaty umieszcza się wyrażenie „W imieniu narodu greckiego”, natomiast na jego końcu wyrażenie „każdy komornik sądowy jest zobowiązany do wykonania niniejszego orzeczenia itd.”, wydaje się jego poświadczony odpis (tytuł wykonawczy), a następnie dłużnikowi doręcza się nakaz (wezwanie do) zapłaty kwoty określonej w nakazie zapłaty.

Jeżeli jednak nakaz zapłaty nie zostanie doręczony w terminie dwóch (2) miesięcy od dnia wydania, traci przymiot wykonalności (art. 630A kodeksu postępowania cywilnego).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Orzeczenie w sprawie zarzutów nie jest prawomocne i podlega zaskarżeniu.

Ostatnia aktualizacja: 27/07/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.